

Pro hoc labore et operâ gratias Tibi ago decentes, ipsæ et precor, ut Tibi
Deus vires concedat, quibus, fides, officio tuo diuissime fungi queas. Interim vale
Tuis lauricæ, vale pancreaticæ. Abhinc ad Te, Eruditissime Domine Celsus
non ad Te, Doctissime Dñe Schwedfegere, accedo. Accedo, inquam, ad vos
Vale meum dicturus. Licet verò vestra informâone non sim fructus: spero tamen
semper pro quavis re natâ fautores mihi fore. Valete igitur optimè: valete et
te semper ditares: ut pueritia vestra Scholastica longe præesse queatis. Valete
Valete Vestris, mihi verò meisq; fauete.

Ad Te porro literatissime Dñe Vechtere, mea se veritè Oratio: Tu me Grammaticam
crasioris expultrix et ignorantia, benè docuisti. Tu et privatim me dexterrime in
nâsti: pro quâ fidelissimâ informâone aliq; beneficium gratias ago magnas, mæ
actura si Deo vires possit concederit. Vive interim ex asse felix, vive Tibi
me verò amore prosequi persevera. Ad Te, Praclarissime Dñe Mollere,
Tu enim me non solum ad primam Lingua Latina puritatem, verum etiam
sciam, quâ nullum animi flatum, nullum natura blandimentum conveniens
quò magisq; congruum reperitur, Fidelissime me docuisti. Tu me in eorum sym
acum recepisti: Tu et nulla alia mihi exhibuisti beneficia. Omnia hæc gratias
leo animo, gratiasq; non quantas debeo, sed quantas mens concipere potest, ago
maximas. Rogabo interim Deum meum, summum illud Cœli Numen, ut
suo sancto semper Tibi adsit, ut omnes Tuas actiones ex alto gubernet, ut
atq; speram, quam in me informando adhibuisti, largissime respondeat. Quod super
vale cum Coniuge, cumq; tori pignoris, diuissime, meq; porro amore tuo prosequi
Te jam, Carissime ac Doctissime Dñe Hauffi, oratio mea tangit. Namq; nesciam
Tibi pro illâ Tuâ in me benè instituendo dexterritate, proq; assidua Tuâ
te gratiam, quantam possum, refero. Referrem Tibi, si possem, gratias maxi
lento verò graviora ea sunt, quæ à Te accepi, cò etiam difficiliora gratis per
vendis existunt. Quare quum nihil aliud invenire possim, quod pro meritis
Tibi offeram, quam gratitudinem, Tu, quæso, illam rebotinanti loco accipe. Pro
videlicet ago maximas, agamq; dum vivam: quod summâ Tuâ curâ ac inces
Audi Pœtico me ita adjuveris: ut nihil vel excogitare saltem possim, quod
diligenter in Pœtico excusseris. Deo, qui videt oia, qui audit oia, gratiam
hanc meam, Præceptor nunquam non de venerandè frustra referri non pat
tur. Ego verò obsequiis promptissimis et observantiâ debitâ benivolentiam
nunquam non rependere Audelo. De ipsum sumâ cum diligentia facturum
me fore sanctè polliceor, Teq; optimè valere et cum Coniuge Tuâ svari
felicissime vivere jubeo. Quem nunc ordo tangit? Tangit Te, Praclar
me Dñe Riobtere, Præceptor omni amoris observantiâ cultu mihi prosequi
ac postulat: ut pro affectu tuo Tibi, qui prope singularis fuit, pro meritis
Tuis, quæ fuisse maxima atq; innumera, pro fidelitate, quæ semper paternâ
pro dulitate, quæ perpetua fuit, gratias debeam dignas, Tuas iten benefi
oia in me collata verissimis laudib; amplificem atq; exornem. At verò, quæ
ego tanta Tua merita, ac beneficia, non dicam, exornabo, sed enarrabo. Tant
enim sunt: ut oem numerum excedant. Quas et pro iisdem dicam gratias: quæ
omnem oia gratiam, quam referam, superent. Reverentius igitur agam: quæ
beneficia integrâ illabatq; cogitâtib; referem, quam carptim breviterq; ea p
gam. Agnosco tamen hodie atq; deprecabor Tuam Praclarissime Dñe Cœl
quam in me erudiendo nunquam non impendisti, dexterritatem, eroq; et Ego